

то не можеше да откъсне изпълнен с обич взор от скъпото лице на жена си. Той я прегърна със широко, церемонно движение, целуна я три пъти по бузите, сияещ, изживяващ най-щастливия миг в живота си.

Елена забрави, че трябва да се поклони в дълбоко смирение пред своя баща-цар. С радостен вик тя се хвърли към него, протегна малките си ръчички към благосклонно усмихващото се лице. Иоан Асен я дигна високо във въздуха, сред шумното и радостно одобрение на народа.

Белослава целуна ръка на баща си, с наведени в моминска стидност черни клепки.

От всички страни тълпата се притисна около любимия си цар, всеки искаше да го докосне по дрехата, да целуне прашния му ботуш, милостивата му десница.

Иоан Асен забеляза скръбния, навъсен взор на пленника, който бе слязъл от коня си и мълчаливо наблюдаше избухването на народния възторг, застанал на няколко крачки от него.

Той му направи знак да се приближи. Кир Тодор целуна ръката на старата и младата царици, без да дръзне да дигне чело, огльбен от безвильна, изгаряща скръб. Анна покани императрицата-пленница да се качи в кочията на госпожа Росица, а Димитри, Иоан и Ирина се присъединиха към людете на княгиня Елена. Отново потегли тържественото шествие към широко отворените, напичени с пряпорци и зеленина градски порти, заточи се край Етъра, под буря от зеленина и цветя, по посока към новата църква, където щеше да стане осведаването ѝ.

Връз прага на "Овети 40 мъченици" чакаше страият архиепископ Василий, заобиколен от всички митрополити и епископи на старите предели. Снежнелият му филон бе изпъстрен с многобройни кръстове, везани с тъмни изумруди.

Иоан свали шлем, коленичи в набожно смирение и сведе чело пред разтрепераната благославяща десница на стареца. След това, следван от семейството си и всички велики и мали боляри, влезе в новата църква. Отиде право към стенния календар и се поклони пред оная картина,